

Nền Tảng Lời Tiên Tri

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ê-sai 6:6-8, Sáng thế Ký 3:21-24, Ê-xê-chi-ên 1:4-14, Khải huyền 4:1-11, Dân số Ký 2:3-25, Ê-sai 14:12-14.

CÂU GỐC: “Đoạn, tôi nghe tiếng Chúa phán rằng: Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta? Tôi thưa rằng: Có tôi đây; xin hãy sai tôi” (Ê-sai 6:8).

Sự quản trị vũ trụ của Đức Chúa Trời được đặt nền tảng trên quyền uy của Ngài là Đấng Tạo Hóa của mọi vật (*Khải huyền 4:11*) và cũng dựa trên bản tính thánh thiện của Ngài. Khi hiểu được bản tính công bình của Đức Chúa Trời, chúng ta mới hiểu được cách thức và lý do con người tội lỗi thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời (*Rô-ma 3:23*).

Tuần này, chúng ta tìm hiểu kỹ hơn khái niệm về Ngài Đức Chúa Trời và nghiên cứu xem loài người có mối tương giao như thế nào với Đức Chúa Trời thánh khiết, cũng như nghiên cứu để hiểu thêm về sự hy sinh của Đấng Christ đã giúp chúng ta đến gần Ngài Đức Chúa Trời như thế nào. Chúa có kế hoạch để chúng ta được tái sinh, không chỉ một số cá nhân mà Chúa muốn cứu cả nhân loại, để một lần nữa chúng ta có cơ hội bày tỏ vinh hiển của Đức Chúa Trời cho muôn vật. Bằng cách nghiên cứu cả Kinh Thánh, bạn có thể tìm thấy những manh mối quan trọng, giúp chúng ta hiểu và biết ơn sự kêu gọi cao cả mà Chúa đã dành cho chúng ta, một dòng dõi tội lỗi nhưng được tha thứ và cứu chuộc.

Sự phản loạn của loài người cuối cùng sẽ chấm dứt mãi mãi. Hơn thế nữa, bản tính yêu thương của Đức Chúa Trời, sự hy sinh và quên mình của Đức Chúa Giê-su sẽ được chiếu sáng, thậm chí còn rực rỡ hơn cả trong những thiết kế ban đầu của Ngài dành cho loài người. Mặc dù Đức Chúa Trời không bao giờ có ý định để loài người sa ngã, nhưng qua thập tự giá, bản tính yêu thương của Ngài đã được phô bày một cách tuyệt vời và rõ nét nhất.

*Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 17 tháng 5.

Có Tôi Đây, Xin Hãy Sai Tôi

Nhiều năm trước, một nhà thờ quyết định cải tạo tầng hầm cũ kỹ để tạo ra một phòng sinh hoạt mới. Một trong những việc đầu tiên họ làm là lắp đặt đèn mới, vì nghĩ rằng thêm ánh sáng sẽ làm cho căn phòng đẹp hơn. Tuy nhiên, khi đèn được lắp đặt rồi, căn phòng trông thậm chí còn tệ hơn, vì ánh sáng phơi bày những chỗ không đẹp.

Cảnh ngai vàng vô cùng long lẫy của Đức Chúa Trời, trong sự hiện thấy của tiên tri Ê-sai, làm ông cảm nhận thật đau lòng vì các thiếu sót của mình. Ông phải thốt lên rằng, “Khốn nạn cho tôi! Xong đời tôi rồi! Vì tôi là người có môi dơ dáy, ở giữa một dân có môi dơ dáy, bởi mắt tôi đã thấy Vua, tức là Đức Giê-hô-va vạn quân!” (Ê-sai 6:5). Chúng ta cũng sẽ cảm thấy như vậy nếu thành linh được chứng kiến sự hiện diện của Chúa. hào quang Ngài quá chói sáng để gạt qua hết mọi lời tự bào chữa của chúng ta. Trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời, bạn nhận ra rằng mình đã lạc lối. Tiên tri Ê-sai đã đối diện với một sự bất ngờ lớn trong đời.

Đọc Ê-sai 6:6–8. Ê-sai biết rằng tội lỗi có nghĩa là chúng ta “bị hư mất”. Tiên công của tội lỗi là sự chết. Nhưng thay vì bỏ mặc chúng ta với hậu quả của tội lỗi, Đức Chúa Trời bác ái kéo chúng ta lại gần Ngài hơn. Kết quả của gắn kết này là gì, và tại sao nó lại quan trọng?

Tiên tri Ê-sai đã được tha tội khi một Sê-ra-phin lấy một hòn than từ bàn thờ và chạm vào miệng ông. Đây có thể là bàn thờ xông hương, nơi các lời cầu thay cho dân Đức Chúa Trời được dâng lên (*xem Khải huyền 8:3, 4*). Tội của tiên tri đã được tha thứ, và ông được xưng là công bình trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời - nhưng hơn thế nữa, ông cũng được giao cho một sứ mạng đặc biệt để đại diện cho Đức Chúa Trời nơi thế gian.

Thật thú vị, từ “*seraph*” có nghĩa là “người đang cháy”. Hãy chú ý miêu tả của Đức Chúa Giê-su về chức vụ của tiên tri Giăng Báp-tít trong Giăng 5:35—“Giăng là đuốc đã thấp và sáng, các người bằng lòng vui tạm nơi ánh sáng của người”. Tất nhiên, mặc dù bản thân Giăng cũng là một tội nhân cần ân điển và sự cứu rỗi, sứ mạng của ông giới thiệu một Đấng duy nhất có thể mang lại ân điển và sự cứu rỗi.

Đức Chúa Giê-su đến thế gian trong tư cách là một đại diện hoàn toàn cho sự vinh hiển của Đức Chúa Cha—và Đức Chúa Trời cũng sai ông Ê-sai, một tiên tri, vốn là tội nhân, thực hiện một sứ mạng tương tự như một trong các sê-ra-phin ở trên trời.

Chỉ sau khi tiên tri Ê-sai biết tội lỗi của mình đã được tha, ông mới nói, “Có tôi đây, xin hãy sai tôi.” Bằng cách nào, mỗi người chúng ta, có tội lỗi đã được tha bởi huyết của Đức Chúa Giê-su, nên đứng lên đáp lời như tiên tri Ê-sai đã làm?

Hai Chê-ru-bin

Ngay khi tổ phụ đầu tiên của chúng ta bị đuổi khỏi vườn Ê-đen, Đức Chúa Trời đã ban cho họ một niềm hy vọng về Đấng Mê-si (*Sáng thế Ký 3:15*). Sau đó, Ngài lập một biểu tượng đầy hùng tráng ở cổng vườn: Hai chê-ru-bin với gươm lưỡi chói lòa. Chúng ta để ý rằng cảnh tượng này rất giống với hòm giao ước, một biểu tượng về ngai của Đức Chúa Trời (*Xuất Ê-díp-tô Ký 25:18*).

Đọc Sáng thế Ký 3:21–24. Các chê-ru-bin được giao sứ mạng gì và tại sao?

Mặc dù các chê-ru-bin có sứ mạng ngăn cản tội nhân đến gần cây sự sống (*Sáng thế Ký 3:22*), nhưng họ cũng là biểu tượng của hy vọng, của lời hứa rằng một ngày nào đó con người sẽ được trở lại thiên đàng. “Vườn Ê-đen vẫn tồn tại ở trên đất trong một khoảng thời gian khá lâu sau khi loài người bị đuổi khỏi vườn. Dòng dõi sa ngã vẫn được phép nhìn ngắm ngôi nhà của sự trong trắng, nhưng cổng vườn thì được canh giữ bởi các chê-ru-bin, và đó là nơi sự vinh hiển thiên thượng đã được hé lộ. A-đam và các con trai của ông đến cổng khu vườn để thờ phượng Đức Chúa Trời. Tại đây họ đã tái thể nguyện rằng họ sẽ vâng phục luật pháp mà sự vi phạm của họ đã khiến họ bị đuổi khỏi Ê-đen... Nhưng nó sẽ được phục hồi và trang hoàng lộng lẫy hơn lúc ban đầu khi có “trời mới đất mới” (*Khải huyền 21:1*).”—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 62.

Cách miêu tả trong Sáng thế Ký 3:24 cũng rất quan trọng: Kinh Thánh cho biết rằng Đức Chúa Trời “đặt” các chê-ru-bin ở phía đông vườn Ê-đen, và nguyên ngữ là “shakan”, chính là từ gốc của “đền tạm” thiêng liêng (*xem Xuất Ê-díp-tô Ký 25:9, Dân số Ký 3:26*), là nơi mà Đức Chúa Trời hiện diện và ngự giữa dân Ngài. Mặc dù thuật ngữ Shekinah thông thường để nói về sự hiện diện của Đức Chúa Trời không được dùng trong Kinh Thánh, nhưng từ này thường được dịch là “đền tạm”. Shakan có thể được dịch theo nghĩa đen là “Chúa đặt chê-ru-bin ở phía đông vườn Ê-đen”.

Trong Kinh Thánh, chê-ru-bin được liên kết với sự hiện diện của Đức Chúa Trời (*xem 1 Sử ký 13:6, Thi thiên 80:1 và Ê-sai 37:16*), đặc biệt là với ngai của Ngài, là nơi danh Ngài được rao truyền. Chúng ta nên để ý rằng, 24 trưởng lão ngồi trước ngai của Đức Chúa Trời trong Khải huyền 4 và 5 hát ngợi khen Ngài và rao truyền quyền cai trị của Chúa là Đấng đã tạo dựng nên muôn vật (*Khải huyền 4:11*). Điều này có thể giúp chúng ta hiểu thêm bối cảnh của ngai Đức Chúa Trời và vai trò của chúng ta là những tội nhân được tha thứ và có mối tương giao với Đấng Tạo Hóa.

Như Than Lửa Cháy

Chê-ru-bin dù là sinh vật sống (*Ê-xê-chi-ên 10:8*) hay biểu tượng bằng vàng (*Xuất Ê-díp-tô Ký 25:18*) được nhắc đến nhiều trong Cựu Ước. Chê-ru-bin thường được miêu tả là đứng ngay cạnh ngai Đức Chúa Trời, bày tỏ vinh hiển của Ngài cho cả vũ trụ. Chê-ru-bin cũng được thêu vào bức màn trước nơi Chí Thánh (*Xuất Ê-díp-tô Ký 26:1*). Trong Thi thiên, quyền năng tối cao của Đức Chúa Trời trên muôn loài vạn vật được hình dung một cách diệu kỳ khi Đức Chúa Trời cỡi chê-ru-bin và bay, Ngài liệng trên cánh của gió (*Thi thiên 18:10*). Đức Chúa Trời phán dạy rằng trên hòm giao ước có hai chê-ru-bin sẽ sè cánh ra, che trên nắp thi ân, đối diện nhau và xây mặt vào nắp thi ân (*Xuất Ê-díp-tô Ký 25:18-20*).

Đọc Ê-xê-chi-ên 1:4-14. Bạn thấy những điểm tương đồng nào giữa đoạn này và những cảnh được miêu tả trong Ê-sai 6:1-6 và Khải huyền 4:1-11?

Tiên tri Ê-xê-chi-ên được chứng kiến một cảnh tượng vĩ đại của quyền năng Đức Chúa Trời. Đây là một cảnh tượng khó hiểu lúc ban đầu, tương tự với tình trạng mà dân sự Chúa đang phải sống vào thời điểm đó: Dân sự được chọn nhưng không ở trong đất hứa mà lại bị bắt làm phu tù ở Ba-by-lôn. Khi Ê-xê-chi-ên nhìn cảnh tượng trước mặt, ông nhìn lên và thấy ngai của Chúa.

Hãy lưu ý những điểm tương đồng quan trọng với các sự hiện thấy về “ngai” ở những đoạn khác. Những sinh vật sống mà tiên tri Ê-xê-chi-ên chứng kiến có các khuôn mặt giống với những sinh vật trong Khải thị của Giảng: Một con sư tử, một con đại bàng, một con bò, và một người.

Những sinh vật này với bốn khuôn mặt không được đặt tên cụ thể trong mô tả ban đầu của Ê-xê-chi-ên; nhưng sau đó, trong một cảnh tượng khác tại ngai Đức Chúa Trời (*xem Ê-xê-chi-ên 10:1-21*), được gọi là “chê-ru-bin,” và chúng ta cũng thấy các than hồng từ Khải tượng của tiên tri Ê-sai về các Sê-ra-phin. Chúng có chung khuôn mặt với những sinh vật sống được đề cập trong sự hiện thấy của Giảng.

Mỗi khi chúng ta thấy ngai Đức Chúa Trời—dù trong hòm giao ước, nơi Đức Chúa Trời gặp Môi-se (*Xuất Ê-díp-tô Ký 25:22*), hay trong những Khải thị của các tiên tri—luôn có sự hiện diện của các chê-ru-bin. Các chê-ru-bin này luôn đi cùng với ngai của Đức Chúa Trời. Tất cả các sinh vật của Đức Chúa Trời đều được dựng nên để phản ánh sự vinh hiển của Ngài—dù đang nói về loài người được tạo dựng theo ảnh tượng của Ngài, hay nói về các thiên sứ đứng ngay bên cạnh ngai vinh hiển Ngài.

Thánh thay, thánh thay, thánh thay! Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Bạn nghĩ thế nào về sự thánh thiện mà tiên tri Ê-xê-chi-ên được chứng kiến ở đây? Câu trả lời của bạn cho bạn biết điều gì về nhu cầu phúc âm của mình?

Đức Chúa Trời Ở Giữa Dân Sự Ngài

Theo sự hướng dẫn của sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong đám mây, dân Y-sơ-ra-ên sẽ dừng hành trình đến Đất Hứa, dựng lên lều tạm, và các chi phái sẽ cắm trại xung quanh nó—ba chi phái ở mỗi phía. Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời sẽ ngự xuống Nơi Chí Thánh và ngự giữa dân Ngài.

Có một chi phái thống trị ở bốn phía của đền tạm. Theo Dân số Ký 2, bốn chi phái thống trị này là ai?

Dân số Ký 2:3 (Đông):

Dân số Ký 2:10 (Nam):

Dân số Ký 2:18 (Tây):

Dân số Ký 2:25 (Bắc):

Để ý rằng, mỗi chi phái chính đều có “cờ hiệu” riêng của mình, một lá cờ đặc biệt để biểu thị họ là ai. Mặc dù Kinh Thánh không miêu tả rõ ràng về những gì trên mỗi lá cờ, nhưng có một truyền thống thú vị—dựa trên đặc điểm chi phái được mô tả trong Sáng thế Ký 49 và Phục truyền Luật lệ Ký 33—lá cờ của mỗi chi phái đều có một trong bốn khuôn mặt của sinh vật được Kinh Thánh miêu tả. “Theo truyền thống của giáo sĩ Do Thái, cờ của chi phái Giu-đa mang hình sư tử, cờ của chi phái Ru-bên mang hình người hoặc đầu người, cờ của chi phái Êp-ra-im mang hình con bò, và cờ của chi phái Đan mang hình đại bàng; do đó, bốn sinh vật sống trong hình dạng chê-ru-bin được Ê-xê-chi-ên miêu tả đều được đại diện trên bốn lá cờ này”—Carl Friedrich Keil và Franz Delitzsch, *Bình luận về Cựu Ước*, tập 1 (Peabody, MA: Hendrickson, 2011), tr. 660.

Có lẽ chúng ta đã quá chú trọng vào truyền thống, nhưng vẫn quan trọng khi so sánh truyền thống cổ xưa này với mô tả trong Kinh Thánh về Giê-ru-sa-lem Mới. Một mô hình quan trọng được nhắc đến ở đây: cổng đại diện cho ba chi phái ở cả bốn phía của thành phố. (*Khải huyền 21:12, 13*).

Những miêu tả về trại Y-sơ-ra-ên và thành thánh Giê-ru-sa-lem Mới nhấn mạnh một lẽ thật quan trọng: Đức Chúa Trời muốn kêu gọi nhân loại đến gần Ngài của Ngài. Sách Khải huyền dạy chúng ta rằng “Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng và Chiên Con là đền thờ của Ngài” (*Khải huyền 21:22*).

Tất nhiên, chúng ta không sống trong trại của Y-sơ-ra-ên. Nhưng bằng cách nào chúng ta có thể áp dụng trong cuộc sống hiện tại để đến gần sự hiện diện của Đức Chúa Trời?

Sự Sa Ngã của Lu-xi-phe

Có vẻ khó hiểu khi Lu-xi-phe đã từng là một thiên sứ bao phủ, có một vị thế cao quý bên cạnh ngai của Đức Chúa Trời. Chắc chắn với sự tồn tại của một thiên sứ thì sẽ góp phần bày tỏ vinh hiển của Chúa cho cả vũ trụ. Nhưng Lu-xi-phe bắt đầu kiêu ngạo và chỉ quan tâm đến vinh hiển của chính mình thay vì vinh hiển của Đấng Tạo Hóa; hay nói chính xác hơn là Sa-tan bắt đầu nghĩ rằng mình không được tôn trọng xứng đáng.

Đọc Ê-xê-chi-ên 28:11–17 và Ê-sai 14:12–14. Điều gì đã dẫn đến sự sa ngã của Lu-xi-phe? So sánh những đoạn này với Khải huyền 14:1–12. Sự tương phản giữa sự sa ngã của Lu-xi-phe và địa vị cao quý của con người trong Đấng Christ giúp bạn hiểu gì xảy ra trong Khải Huyền 14 như thế nào?

Hãy chú ý khi Lu-xi-phe bị đuổi khỏi núi thánh, trong lúc những người được chuộc đứng trên núi Si-ôn với Đức Chúa Giê-su. Lu-xi-phe từng ở vườn Ê-đen; con người cũng đã từng ở đó, nhưng khác với số phận của Sa-tan, con người có cơ hội để được biến đổi và lại được dự phần vào nước thiên đàng qua huyết của Đấng Christ. (*Xem Khải huyền 22:1–3.*)

Trong bối cảnh này, câu trích dẫn sau đây của bà Ellen G. White rất quan trọng: “Thiên đàng sẽ chiến thắng, vì những chỗ trống trên thiên đàng do sự sa ngã của Sa-tan và các thiên sứ của hắn sẽ được lấp đầy bởi những người được Chúa cứu chuộc.”—*The Advent Review và Sabbath Herald*, ngày 29 tháng 5 năm 1900.

Họ có mặt trong thiên đàng chỉ bởi nhờ Phúc Âm. Thực vậy, chủ đề Phúc âm về sự cứu chuộc, được minh họa rất sinh động trên ngai của Đức Chúa Trời trong Khải huyền 4 và 5. Chẳng hạn, các thiên sứ kêu lên: “Chúng hát một bài ca mới rằng: Ngài đáng lấy quyển sách mà mở những ấn ra; vì Ngài đã chịu giết, lấy huyết mình mà chuộc cho Đức Chúa Trời những người thuộc về mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân tộc, mọi nước,” (*Khải huyền 5:9*). Đó là miêu tả tuyệt vời của về Phúc âm về sự chết của Đức Chúa Giê-su để cứu chuộc nhân loại!

Hãy để ý lời lẽ ở đây phản ánh thông điệp của thiên sứ thứ nhất như thế nào, trong đó kêu gọi chúng ta rao giảng “phúc âm đời đời... cho mọi người ở trên đất—mọi quốc gia, mọi nước, mọi ngôn ngữ và dân tộc” (*Khải huyền 14:6*). Đây thật là một miêu tả sống động về sự trọn vẹn của những gì Đấng Christ đã làm cho thế giới chúng ta. Không có ai trong lịch sử nhân loại mà Đấng Christ chưa từng hy sinh cho. Mọi người cần phải biết đến lẽ thật này và quyết định tin nhận Ngài.

Với tư cách là một hội thánh và từng cá nhân, chúng ta có vai trò gì trong việc rao truyền cho mọi người biết về những gì Đấng Christ đã làm cho họ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin nghiên cứu chương “Cuộc Đấu Tranh Kết Thúc,” trong sách *“Thiện Ác Đấu Tranh”* của Ellen G. White, tr. 591–593, 598–600.

Sa-tan từng là một thiên sứ trưởng nhưng đã tìm cách hủy hoại sự tin cậy vào quyền uy của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã cho phép các thiên sứ sa ngã tiếp tục cuộc phản loạn của họ để cho vũ trụ thấy rõ sự nguy hiểm của sự gian ác đến từ sự kiêu ngạo—và trong khi Sa-tan lừa dối loài người để họ tham gia vào cuộc chiến chống nghịch Chúa, thì Đấng Christ đã thật sự chiến thắng ma quỷ tại thập tự giá, bảo đảm những người được cứu có vị thế chỗ cho những thiên sứ đã sa ngã. Những tội nhân có lòng ăn năn thật sự trong Đấng Christ, sẽ công khai tuyên bố chống lại các lời rêu rao láo khoét của Lu-xi-phe. Cuối cùng, sự nhân từ và tình yêu thương của Đức Chúa Trời sẽ được bày tỏ một cách tỏ tường còn hơn cả so với trước khi Lu-xi-phe sa ngã. Mặc dù Đức Chúa Trời không bao giờ có kế hoạch cho sự tồn tại của tội lỗi, hậu quả của tội lỗi là sự chết đời đời, nhưng khi quyền lực của tội lỗi được Chúa xóa bỏ một cách hoàn toàn, thì tình yêu thương của Ngài sẽ được bày tỏ một cách tỏ tường như chưa từng có trước đây.

Đấng Christ “nhìn đám đông người được cứu chuộc, đổi mới theo hình ảnh Ngài, mỗi tâm hồn mang dấu trọn vẹn của Ngài và mỗi gương mặt phản chiếu mặt Ngài. Ngài nhìn thấy trong họ kết quả nỗi đau đớn của linh hồn Ngài, và Ngài rất thỏa lòng. Đoạn Ngài phán cho tất cả đám đông người công bình lẫn gian ác, ‘Hãy nhìn xem giá chuộc của huyết ta! Vì họ mà ta chịu thống khổ, vì họ mà Ta chết, hầu cho họ được ở trước mặt Ta đời đời.’ Và bài hát ca tụng của những người mặc áo trắng đứng chung quanh Ngài cất lên, ‘Chiên Con đã chịu giết đáng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen!’ Khải huyền 5:12.”—Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh*, tr. 593, 594.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy tưởng tượng bạn đang đứng trước Đức Chúa Trời với mọi khuyết điểm, thiếu sót trong tính cách, mọi hành động sai trái, ý nghĩ sai lầm và động cơ xấu hoàn toàn bị phơi bày trước Ngài! Bạn sẽ xứng đáng nhận được điều gì một cách công bằng? Vậy thì, hy vọng duy nhất của bạn là gì? Tại sao chúng ta cần có “sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi sự tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, cho mọi người nào tin. Chẳng có phân biệt chi hết” (*Rô-ma 3:22*) để che chở chúng ta bây giờ và trong ngày phán xét, khi chúng ta cần nó nhất? Tóm lại, tại sao chúng ta cần Phúc âm?
2. Như chúng ta đã thấy, Giăng Báp-tít có trọng trách như một sê-ra-phim—một ngọn đèn tỏa sáng. (*Xem Giăng 5:35.*) Dĩ nhiên ông là người đi trước báo hiệu sự giáng thế lần thứ nhất của Đấng Mê-si. Vậy dân sự Chúa trong những ngày cuối cùng có vai trò tiên tri tương tự như thế nào?